

Národní divadlo | opera

Ředitel Národního divadla: **Ondřej Černý**

Umělecký šéf opery Národního divadla: **Jiří Heřman**

Georg Friedrich Händel

Rinaldo

Premiéry: 4. a 6. dubna 2009

Reprízy: 17. a 19. dubna | 1., 3. a 16. května | 28. června 2009

Hudební nastudování a dirigent: Václav Luks

Režie: Louise Moaty

Scéna: Adeline Caron

Kostýmy: Alain Blanchot

Choreografie: Françoise Denieau

Světelný design: Christophe Naillet

Asistent režie: Kristýna Černá, Julia Gros de Gasquet

Hudební příprava: Pablo Kornfeld

Dramaturgie: Beno Blachut

Rinaldo: Mariana Rewerski

Almirena: Kateřina Kněžíková / Yeree Suh

Goffredo: Stanislava Jirků

Eustazio: Markéta Cukrová

Argante: Adam Plachetka

Armida: Marie Fajtová

Křesťanský mág: Jan Martiník

Herold: Jan Martiník

Siréna: Stanislava Mihalcová

Siréna: Andrea Brožáková

Balet: Romana Konrádová, Andrea Miltnerová, Viktor Badinka, Jan Březina,
Germans Filipovs, Petr Kříž

Orchestr Collegium 1704

Inscenace vzniká v koprodukcí Národního divadla, Le Théâtre de Caen, L'Opéra de Rennes a Le Grand Théâtre de Luxembourg. Za laskavé podpory Francouzského institutu v Praze.

www.narodni-divadlo.cz

Rinaldo ve Stavovském divadle: baroko při svíčkách

V Praze, 24. března 2009 – Stylizovaná gesta, divadelní triky, tanec a romantické světlo svíček i speciální efekty - to vše a mnohem více nabídne opera Rinaldo Georga Friedricha Händela, již nově ve Stavovském divadle nastudoval mladý francouzský inscenační tým pod vedením režisérky a herečky Louise Moaty. Milostný příběh i poutavou Händelovu hudbu publikum poprvé okusí při premiérách 4. a 6. dubna. V této sezoně pak bude inscenace uvedena pouze v omezeném počtu šesti repríz.

Příběh rytíře Rinalda, který při první křížové výpravě překonává nástrahy krásné kouzelnice Armidy a nalézá cestu zpět ke své snoubence Almireně, je plný kouzel a nadpřirozených bytostí. Dávný epos nám přináší francouzští tvůrci specializující se na barokní divadlo a operu. Vedle režisérky Louise Moaty, která se u nás představila již před třemi roky v Molièrově komedii Měšťák šlechticem ve Stavovském divadle, tvoří tým choreografka Françoise Denieau, jež patří mezi největší francouzské odbornice na historický tanec. Ta pro potřeby inscenace Rinalda sestavila soubor šesti tanečnic a tanečníků. Scénografii ve Stavovském divadle řešila výtvarnice Adeline Caron, pod návrhy kostýmů se podepsal Alain Blanchot. Oba autoři se mohou pochlubit například spoluprací se souborem Les Arts Florissants. Strhující atmosféru barokního divadla umocněnou Händelovou melodickou partiturou podtrhne orchestr Collegium 1704, známý stylovou interpretací staré hudby, v čele s dirigentem Václavem Luksem.

Titulní roli Rinalda ztvární – v souladu s dobovými konvencemi a inscenačními záměry - argentinská pěvkyně Mariana Rewerski. V dalších rolích se představí nejmladší generace pěvců opery Národního divadla jako Marie Fajtová, Stanislava Jirků, Kateřina Kněžiková či Adam Plachetka a Jan Martiník. Inscenace vzniká v koprodukcí Národního divadla, Le Théâtre de Caen, L'Opéra de Rennes a Le Grand Théâtre de Luxembourg, kde bude uvedena v příští sezoně.

„Uvedením opery Rinaldo si připomínáme 250 let od smrti velkého mistra Georga Friedricha Händela. A jsme velice rádi, že díky tvůrčí koncepci publiku zprostředkujeme mnohé z autentické atmosféry barokního divadla. Zároveň se jedná i o jakousi splátku dluhu, neboť Rinaldo představuje uvedení teprve druhé Händelovy opery v dějinách Národního divadla,“ vysvětluje šéf opery Národního divadla Jiří Heřman.

Představení je možno vedle dvou premiér na scéně Stavovského divadla zhlédnout 17. a 19. dubna, 1., 3. a 16. května a 28. června. Na všechna představení jsou vstupenky k dispozici v pokladnách Národního divadla a obvyklých předprodejních sítích. Ceny vstupenek jsou od 50 Kč do 1 100 Kč. Více informací na www.narodni-divadlo.cz

Rinaldo je první Händelovou londýnskou operou a zároveň první italskou operou napsanou přímo pro divadlo v Londýně. Premiéru měla, tak jako dalších více než 25 Händelových oper, v Queen's Theatre

(později King's Theatre, dnes Her Majesty's Theatre) na Haymarket 24. února 1711. Libreto napsal tehdejší ředitel divadla Aaron Hill a do italštiny ho převedl Giacomo Rossi. V rolích Rinalda a Eustazia vystoupili oblíbení zpěváci (kastráti) Nicolo Grimaldi zvaný Nicolini a Valentino Urbani, kteří nemalou měrou přispěli k úspěšnému přijetí nové opery, které položilo základ Händelovu dlouholetému působení v Londýně. V inscenaci Národního divadla jsou kastráti nahrazeni ženskými hlasy, což dirigent Václav Luks vysvětluje takto: *„Domnívám se, že svěřit obě role válečníků ženským hlasům je bližší estetice barokní opery nežli obsadit do role Rinalda kontratenor – tedy hlasový obor, který se v opeře doby Händelovy prakticky neužíval. Víme však, že běžným zvykem bylo svěřovat mužské role ženským hlasům.“*

Händelova opera je jedním z mnoha hudebních zpracování Tassova renesančního eposu Osvobozený Jeruzalém, a sice té jeho části, která pojednává o vášnivém vzplanutí muslimské kouzelnice a královny Damašku Armidy ke křesťanskému rytíři Rinaldovi. Händelův Rinaldo však na rozdíl od jiných verzí tohoto námětu nejde cestou příběhů o „zakázané lásce“ členů dvou zneprátených stran. Spíše vzdáleně připomíná mýtus o Orfeovi a Eurydice - rytíři Rinaldovi je Armidou unesena jeho snoubenka Almirena, pro niž Rinaldo podstupuje nebezpečnou cestu za jejím vysvobozením. Na této cestě jej čeká mnoho nástrah, kouzel a především sama divoká a vášnivá Armida, která se do něj zamiluje.

Opera Národního divadla připravila u příležitosti premiéry několik doprovodných akcí. Hned **31. 3. v 17:30** proběhne ve velké zkušebně provozní budovy ND **beseda s inscenátory a účinkujícími**. Přednášku na téma opery Georga F. Händela Rinaldo povede **17. 4. v 17:30** ve Stavovském divadle. **PhDr. Lucie Maňourová, Ph. D.** V Nostitzově salonku Stavovského divadla bude **od 4. dubna do 16. června** přístupná **výstava s názvem „Znovuzrození barokní opery“**. Výstava připomene několik domácích a zahraničních inscenací barokních oper posledních desetiletí.

Rozhovor s dirigentem Václavem Luksem naleznete v březnovém čísle časopisu Národního divadla - <http://www.narodni-divadlo.cz/Default.aspx?jz=cz&dk=casopis.aspx>.

DĚJ OPERY

1. jednání

V blízkosti obleženého Jeruzaléma rozmlouvá křižácký vojevůdce Goffredo s rytířem Rinaldem o nadcházejícím boji, kterým mají dobýt město. Rinaldo při tom žádá o ruku Goffredovy dcery Almireny. Tu mu její otec slibuje jako odměnu za úspěšnou bitvu. Almirena nabádá Rinalda, aby se před bojem nerozptyloval láskou, která často oslabuje bojovný zápal, ale pospíchal do boje. Goffredův bratr Eustazio Almireny rady potvrzuje a Rinaldo odchází. Náhly zvuk trubky oznamuje příchod herolda, kterého vyslal jeruzalémský král Argante s žádostí o přijetí. Goffredo souhlasí a Argante přijíždí s bohatým doprovodem. Pyšně vyzývá Goffreda, aby vyčkal s bojem po tři dny. Křižácký vojevůdce velkomyslně souhlasí a odchází. Argante přivolává svoji milenku a královnu Damašku Armidu na pomoc proti nepřátelům i proti svému žalu. Armida upozorňuje na nebezpečí, které představuje udatný

válečník Rinaldo. Zároveň na sebe bere úkol rytíře zničit. V zahradě se setkává Almirena s Rinaldem a vyznávají si vzájemnou lásku. Náhle se však zjevuje Armida, kouzlem unáší Almirenu a na Rinalda posílá hrozné příšery. Zoufalý rytíř vyzývá zlé síly k boji. Přichází Goffredo a Eustazio, kterým Rinaldo líčí únos své nevěsty. Eustazio vypráví o moudrém poustevníkovi, žijícím v jeskyni na úpatí hory, za nímž se vzápětí vydávají pro radu.

2. jednání

Rinaldo vystupuje se svými druhy z lodě na břeh, u kterého kotví loďka, do níž vábí Rinalda dvě sirény. Loďka ho má odvézt k Almireně. Goffredo s Eustaziem jej od toho zrazují. Rinaldo přesto vstupuje pln odhodlání zachránit snoubenku do loďky a odplouvá. Goffredo si zoufá nad nelehkou situací.

V Armidině zahradě pláče nešťastná Almirena, které Argante vyznává horoucí lásku. Armida si nechává duchy přinést Rinalda, který jako zpupný zajatec požaduje navrácení Almireny. Armida po počátečních hrozbách poznává, že ji přemáhá něžný cit, který v ní vyvolala Rinaldova krása a začíná mu vyznávat lásku. Rinaldo ale její milostné návrhy odmítá tvrdými slovy a chce jít za Almirenou. Zoufalá Armida se kouzlem proměňuje v Almirenu a mate Rinalda, který ji objímá. V tom se však vrací Armidě její podoba, Rinaldo se od ní odvrací a vyděšen odchází. Armida si zoufá nad nešťastnou láskou, kvůli které v sobě nedokáže vyvolat hněv, kterým by zničila nepřítel Rinalda. Aby ho přilákala k sobě, bere na sebe opět Almireninu podobu. Místo něj však přichází Argante, vyznává domnělé Almireně lásku a slibuje jí vysvobození z rukou kruté Armidy. Kouzelnice na sebe opět bere svou pravou podobu. Překvapený Argante se nejprve omlouvá, pak přiznává lásku k Almireně a rozhněván odchází. Armida slibuje odplatu, která má pomstít její urážku.

3. jednání

Goffredo s Eustaziem dorazili k vysoké hoře, na jejímž vrcholku je Armidin začarovaný zámek a na jejím úpatí příbytek kouzelníka, který jim vychází vstříc. Zpravuje, že Almirena a Rinaldo jsou drženi v začarovaném Armidině zámku na vrcholu hory. Vojáci chtějí dobýt vrcholu, ale zjevují se příšery, které jim brání v cestě. Část vojáků se propadá do lůna hory a zbylí se s Goffredem včele vrací ke kouzelníkovi, který jim dává kouzelné proutky. Vojáci se opět vydávají na cestu a příšery mocí proutků mizí, stejně jako celá hora, když se dotknou brány Armidina zámku. Zůstává jen rozbouřené moře.

Ve své zahradě se Armida chystá zabít Almirenu. Rinaldo ji marně prosí o slitování, a tak se na ni vrhá s mečem. Do cesty se opět připlou všeljaké obludy. Přichází Goffredo a Eustazio, kteří kouzelnými proutky ruší Armidina kouzla, fúrie i zahradu. Když už málem Rinaldo probodává Armidu, ta kouzlem opět mizí. Všichni se radují ze shledání a Goffredo vybízí Rinalda, aby hrdinným chováním v bitvě očistil meč pošpiněný slabošskou láskou.

Argante se chystá do boje a usmiňuje se s Armidou, oba přiznávají svá milostná pochybení. V křížáckém ležení užívá Rinaldo a Almirena klidu po předcházejících událostech, Eustazio však přichází se zprávou o nepřátelském útoku. Obě strany se chystají k bitvě, která v zápětí propuká. Rinaldovi se podaří dobýt město, zajmout Arganta a předvést před Goffreda. Ani Armidě se tentokrát nepodařilo pláchnout, a tak ji Eustazio také přivádí. Rinaldo a Almirena se radují z nastávajícího sňatku, Argante s Almirenou pochopili svoji porážku a podrobují se Goffredovi, který jim velkodušně dává svobodu.

INSCENAČNÍ TÝM

Václav Luks - dirigent

Po studiích na Konzervatoři v Plzni a Akademii múzických umění v Praze dovršil své hudební vzdělání na Schole Cantorum Basiliensis ve třídě J. A. Böttichera a J. B. Christensena (obor historické klávesové nástroje). Jako sólista nebo člen různých komorních souborů vystoupil na řadě významných pódii v Evropě i zámoří – Salzburg, Zürich, Davos, Barcelona, Paříž, Varšava, Berlín, Drážďany, Praha, Mexico City. Pravidelně je zván ke spolupráci s předními evropskými orchestry specializujícími se na interpretaci historické hudby – Akademie für Alte Musik Berlin, La Cetra Basel – a spolupracuje s různými rozhlasovými stanicemi např. ČRo 3 – Vltava, Deutschland Radio Berlin, DRS, ÖRF, Radio France a hudebními vydavatelstvími Zig-Zag Territoires, Supraphon nebo Pan Classics. Kromě koncertní činnosti se intenzivně věnuje studiu hudebních historických pramenů Čech, Rakouska a Německa, kulturních vazeb ve středoevropském regionu a studiu pramenů hry generálbasu (basso continuo) na klávesové nástroje doby baroka. V letech 1996–1999 vyučoval generálbas na AMU v Praze, v letech 2001–2003 vyučoval na Vysoké hudební škole Felixe Mendelssohna-Bartholdyho v Lipsku a v současné době spolupracuje s JAMU v Brně. Je zván do porot mezinárodních soutěží (Schmelzer-Wettbewerb Melk).

Louise Moaty - režie

Režisérka a herečka Louise Moaty se pro barokní přednes a gestiku nadchla již ve čtrnácti letech díky setkání s tvorbou Eugèna Greena. Se souborem Poème Harmonique vystupuje jako Lucile v inscenaci Molièrovy komedie *Měšťák šlechticem* (toto představení mělo pražské publikum možnost vidět při hostování v roce 2006 ve Stavovském divadle). S režisérem této inscenace, Benjaminem Lazarem, pravidelně spolupracuje jako pomocná režisérka, mj. na operách Henryho Purcella *Dido a Aeneas* (soubor Nouveaux Caractères, 2006), Stefana Landiho *Il Sant'Alessio* (soubor Les Arts Florissants, 2007) a Jeana-Baptista Lullyho *Cadmus et Hermione* (Poème Harmonique, 2008) nebo na produkci *L'Autre Monde ou les Etats et empires de la Lune* podle Rostandova Cyrana de Bergerac pro francouzské divadlo Ruedu theatre (2008). Zatím posledním společným projektem byla inscenace *Comment Wang-Fô fut sauvé* – podle knihy Marguerite Yourcenar a na hudbu Alaina Berlauda – uvedené ve Francii na podzim 2008, na které spolupracovali s francouzským souborem Habanera Quatuor de saxophones. Se svým souborem Compagnie Youkali uvádí ve vlastní režii projekt *Métamorphoses* a svou adaptaci příběhu Louise du Néant. Se souborem specializujícím na barokní hudbu Les Lunaisiens inscenovala projekt *Concert Optique*, který v sobě spojuje francouzské kantáty a laternu magiku s obrazy Emmanuely Messiky; za doprovodu cembalisty Bertranda Cuillera předčítá Guilleraguesovy *Lettres Portugaises* ad. Z projektů za poslední dobu zmiňme její účast na produkci *Lalala, opera en chansons* se souborem Les Cris de Paris (režie B. Lazar), účinkování v Racinově dramatu *Athalie* (režie A. Rübner), v inscenacích *Pierrot Cadmus* (režie N. Vial), *De l'autre côté du flot* (autor a režie P. Mornay) a v neposlední řadě v Bendově opeře *Ariadna na Naxu*, kde začala její spolupráce se souborem Collegium 1704 a s dirigentem Václavem Luksem.

Adeline Caron - scéna

V roce 2000 absolvovala Vysokou školu výtvarného umění (Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs). Nejdříve pracovala jako asistentka výtvarníka Renata Bianchiho a režisérů Piotra Fomenka a Marcela Bozonnetta, s nímž spolupracovala např. na Racinově dramatu *Esther* a na hře Jana Fabreho *Corps, mon gentil corps* v Comédie-Française. Se scénografem Gourym spolupracovala na několika inscenacích režiséra Philippa Adriena v Théâtre de la Tempête (*Zdravý nemocný, Cadavres Exquis, Don Quichotte*). Jako scénografka spolupracovala zejména s Marcelem Bozonnetem na hře Elfriede Jelinek *Jackie* v Théâtre du Rond-Point des Champs-Élysées, na inscenaci *Orgie* P. P. Pasoliniho v Théâtre du Vieux-Colombier, s Benjaminem Lazarem na Lullyho/Molièrově komedii-baletu *Měšťák šlechticem* a na Lullyho opeře *Cadmus et Hermione* se souborem Le Poème Harmonique, na Purcellově opeře *Dido a Aeneas*, na inscenaci *L'Autre Monde ou les Etats et empires de la Lune* podle Rostandova *Cyрана de Bergerac* pro francouzské divadlo Ruedutheatre nebo na opeře Stefana Landiho *Il Sant'Alessio* se souborem Les Arts Florissants pro operu ve francouzském Caen.

Alain Blanchot - kostýmy

Po studiích dějin umění a absolvování kurzu v návrhářském studiu Cours Berçot začal pracovat jako kostýmní výtvarník ve filmu a reklamě. Zájem o divadelní produkci ho přivedl k originálním projektům, jakými byly inscenace *Nové aneb Imaginární kontinent* (Nové ou le Continent imaginaire) v režii Davida Raviera pro Théâtre des Songes, tragická fraška *Zojčin byt* Michaila Bulgakova pro Théâtre du Soleil nebo muzikál *Hospůdka otevřela okenice* (La Guinguette a ouvert ses volets) v divadle Théâtre 14 v Paříži. V roce 2004 začala jeho spolupráce s režisérem Benjaminem Lazarem, a to na inscenaci Molièrovy komedie *Měšťák šlechticem*, kterou uvedl soubor Poème Harmonique. V roce 2006 se podílel na inscenaci Purcellovy opery *Dido a Aeneas* v opeře v Rennes. Způsob používání materiálů a barev kostýmů barokního divadla dále zdokonaloval při přípravě inscenace Landiho opery *Sant'Alessio* v roce 2007 (dirigent W. Christie, soubor Les Arts Florissants) a Lullyho opery *Cadmus a Hermione* v pařížské Opéra Comique (2008). V sezoně 2008/2009 se v Opéra Comique podílel na realizaci inscenace *Lalala, opera en chansons*. Na podzim 2008 představil některé ze svých kostýmů v rámci výstavy *Tisíc a jedna noc* v Národním centru divadelních kostýmů (Centre National du Costume de Scène) ve francouzském městě Moulins.

Christophe Naillet - světelný design

Praktické zkušenosti s divadelním technickým zázemím získal se soubory Atelier Lyrique de Tourcoing Jeana Clauda Malgoire, Poème Harmonique Vincenta Dumestra a na festivalech Rambouillet, Ile de France nebo Montpellier Danse. Jako světelný designer spolupracoval se skladatelem Nicolasem Frizem, choreografem Didierem Théronem, dále na mnoha koncertech festivalu Ile de France, s divadelním souborem la Mandragore, na inscenacích divadla Jeana Vilarda v Montpellier, s režisérem Benjaminem Lazarem na Lullyho/Molièrově komedii-baletu *Měšťák šlechticem*, na opeře Marca Marazzoliho *La Vita Humana*, na Purcellově opeře *Dido a Aeneas*, se

souborem Les Arts Florissants na opeře Stefana Landiho *Il Sant'Alessio*, na Lullyho opeře *Cadmus et Hermione* nebo s režisérkou Louise Moaty na projektu *Métamorphoses*.

Françoise Denieau - choreografie

Vystudovala klasický balet na taneční škole při pařížské Opéra National, u které následně získala první angažmá. Současně navštěvovala kurzy, které vedly Lilian Arlen a Nyota Inyoka. Ve své další taneční kariéře se soustředila na současný tanec. V roce 1972 opustila pařížskou Operu a společně s Jacquesem Garnierem a Brigitte Lefèvre založili Théâtre du Silence. Podílela se také na vystoupeních souborů Dominiquea Bagoueta a Quentina Rouillera, jejími tanečními partnery byli Joseph Russillo, Félix Blaska a Peter Goss. Zajímá se také o neklasické taneční techniky. Indická tanečnice Malavika Sarukkai ji přivedla k indickému tanci Bharatanatyam, který Françoise Denieau následně studovala v Indii. U francouzské specialistky na barokní tanec Francine Lancelot rozšířila svůj záběr také na tanec historický. Roku 1987 se stala členkou souboru Ris et Danceries, kde se věnovala taneční a pedagogické práci; zároveň byla asistentkou choreografky Francine Lancelot. V letech 2002-04 jí Francine Lancelot svěřila choreografii Bachovy Suity II v pařížské Opéra National – Garnier. Od roku 1993 působí též v Centru barokní hudby ve Versailles (Centre de Musique Baroque de Versailles) pod uměleckým vedením Oliviera Schneebeliho jako pedagožka a choreografka. Její vlastní choreografická práce zahrnuje Lullyho *Triumf lásky* (Le Triomphe de l'Amour) pro Opéra royal du château de Versailles, operu Daniela Souliera *Vdova a cvrček* (La veuve et le Grillon) pro pařížský soubor La Péniche Opéra, operu Croesus Reinharda Keisera pro Staatsoper Berlin (dirigent: R. Jacobs) a Landiho operu *Sant'Alessio* ve spolupráci s režisérem Benjaminem Lazarem a dirigentem Williamem Christiem pro soubor Les Arts Florissants. V sezoně 2008/2009 připravuje vedle *Rinalda* Lullyho operu *Amadis* pod taktovkou Oliviera Schneebeliho.

Collegium 1704 - orchestr

Pražský soubor, založený v roce 1991 dirigentem a cembalistou Václavem Luksem, si v posledních letech získal na mezinárodní scéně staré hudby renomé výjimečného souboru. V roce 2005 iniciovalo a realizovalo Collegium 1704 ojedinělý projekt BACH – PRAHA – 2005, v jehož rámci byla v Praze provedena nejvýznamnější díla J. S. Bacha. Tento projekt se stal impulsem k založení vokálního souboru Collegium Vocale 1704 a základem pravidelné spolupráce s mezinárodním festivalem Pražské jaro. Následovala pozvání na nejvýznamnější evropská pódia, díky kterým mohl francouzský tisk oslavovat v roce 2007 koncerty Collegia 1704 & Collegia Vocale 1704 na festivalech v Sablé a La Chaise-Dieu. Oba ansámby jsou od roku 2007 rezidenčními soubory Svatováclavského hudebního festivalu v Ostravě. K projektům Collegia 1704 patří nový koncertní cyklus HUDEBNÍ MOST PRAHA—DRÁŽĎANY navazující na bohaté kulturní tradice obou měst a probíhající od podzimu 2008 paralelně v Praze a Drážďanech. Významným mezníkem se pro Collegium 1704 v roce 2007 stalo provedení *Missy votivy* Jana Dismase Zelenky spojené se vznikem nahrávky pro francouzskou společnost Zig-Zag Territoires (ve spolupráci s festivalem v Sablé 2007). Nahrávka se stala základním kamenem jejich exkluzivní spolupráce. Ihned po svém vydání (srpen 2008) se CD ve Francii umístilo mezi TOP 10 Classique (deset nejprodávanějších CD) a získalo ocenění Coup de coeur (Zásah do srdce) francouzské TV Mezzo. Na podzim roku 2008 soubor natočil další Zelenkovo dílo, oratorium *Penitenti al Sepolcro del Redentore*. Z předchozích nahrávek vzbudily pozornost mj. *Koncerty pro*

cembalo J. A. Bendy (ARTA, 2005), *Concerti a quattro* op. 7 H. Albicastro (Pan Classics, 2001) či Zelenkovy *Composizioni per Orchestra* (Supraphon, 1995) oceněné domácí i mezinárodní kritikou v časopisech Diapason, Repertoire, Concerto, Fonoforum nebo Harmonie. Řada koncertů Collegia 1704 & Collegia Vocale 1704 byla zaznamenána nebo živě přenášena evropskými rozhlasovými stanicemi – ÖRF (Rakousko), Deutschland Radio Berlin, Radio France, ČRo 3 – Vltava a EBU.

Mediálními partnery opery Národního divadla jsou týdeníky Profit a Czech Business Weekly, Český rozhlas 3 – Vltava, kulturní čtrnáctideník A2, časopis Harmonie, portál Muzikus a časopis Art&Antiques.

KONTAKT:

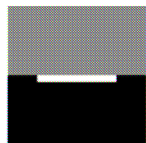
Silvie Marková

Public relations opery Národního divadla

Tel. :+420 272 657 121, +420 604 748 699

E-mail: s.markova@narodni-divadlo.cz

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍHO DIVADLA

KB

PARTNEŘI NÁRODNÍHO DIVADLA

Škoda
SIMPLY CLEVER

Unipetrol
ORLEN GROUP

MECENÁŠI NÁRODNÍHO DIVADLA

KOLOWRAT KRAKOVŠTÍ

Národní divadlo děkuje JUDr. Dominice Kolowrat-Krakovské,
Maximilianu Kolowrat-Krakovskému a Francesce Kolowrat-Krakovské
za nezištnou a štědrnou podporu.

